

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 147/20
V Luxemburgu 24. novembra 2020

Rozsudok vo veci C-59/19
Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV

Hotel používajúci platformu Booking.com môže v zásade žalovať túto platformu na súde členského štátu, v ktorom sa tento hotel nachádza, o zdržanie sa konania údajne predstavujúceho zneužitie dominantného postavenia

Hoci k napadnutiu takto spochybnených konaní došlo v rámci zmluvného vzťahu, uplatní sa na ne pravidlo osobitnej právomoci vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti stanovené nariadením Brusel Ia

Wikingerhof GmbH & Co. KG, spoločnosť založená podľa nemeckého práva prevádzkujúca hotel v Nemecku, uzavrela v roku 2009 zmluvu so spoločnosťou Booking.com BV, ktorá je založená podľa holandského práva so sídlom v Holandsku a prevádzkuje platformu rezervácie ubytovania. Išlo o typovú zmluvu, ktorú poskytla Booking.com a v ktorej sa okrem iného uvádzalo: „Hotel vyhlasuje, že prevzal kópiu verzie 0208 všeobecných obchodných podmienok... spoločnosti Booking.com. Tieto podmienky sú k dispozícii na internetovej stránke Booking.com... Hotel potvrdzuje, že si tieto podmienky prečítal, porozumel im a súhlasí s nimi. Tieto podmienky sú podstatnou súčasťou tejto zmluvy...“. Booking.com následne viackrát zmenila svoje všeobecné podmienky, ktoré boli dostupné na jej Extranete.

Wikingerhof písomne namietala proti tomu, aby sa nové znenie všeobecných obchodných podmienok, ktoré Booking.com oznámila 25. júna 2015 svojim zmluvným partnerom, zahrnulo do tejto zmluvy. Tvrdila, že nemala inú možnosť ako uzavrieť danú zmluvu a podliehať účinkom neskorších zmien všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Booking.com z dôvodu jej silného postavenia na trhu sprostredkovateľských služieb a portálov rezervácie ubytovania, a to napriek tomu, že niektoré praktiky spoločnosti Booking.com sú nespravodlivé, a teda v rozpore s právom hospodárskej súťaže.

Následne Wikingerhof podala žalobu na Landgericht Kiel (Krajinský súd Kiel, Nemecko), ktorou sa domáhala, aby sa spoločnosti Booking.com zakázalo jednak zobrazovať na platforme rezervácie ubytovania pri cene spoločnosti Wikingerhof informácie „výhodnejšia cena“ alebo „znižovaná cena“ bez súhlasu tejto spoločnosti, jednak zamedzovať zo strany tejto platformy v prístupe ku kontaktným údajom, ktoré zmluvní partneri tejto platformy na nej poskytujú, a napokon podmieňovať umiestnenie hotela, ktorý prevádzkuje, vo výsledkoch vyhľadávania poskytnutím vyššej provízie než 15 %. Landgericht Kiel dospel k záveru, že nemá miestnu a medzinárodnú právomoc, čo bolo potvrdené aj v odvolacom konaní pred Oberlandesgericht Schleswig (Vyšší krajinský súd Šlezvicka, Nemecko). Podľa názoru tohto súdu okrem toho, že nebola v prejednávanej veci preukázaná všeobecná právomoc nemeckých súdov podľa nariadenia č. 1215/2012¹ (nariadenie Brusel Ia) z dôvodu, že Booking.com má svoje sídlo v Holandsku, nebola preukázaná ani osobitná právomoc podľa miesta zmluvného plnenia v súlade s článkom 7 bodom 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012, ako ani právomoc súdu podľa miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody z mimozmluvnej zodpovednosti v súlade s článkom 7 bodom 2 tohto nariadenia.

Wikingerhof sa opravným prostriedkom „Revision“, ktorým tvrdila, že Oberlandesgericht Schleswig dospel k nesprávnemu záveru, keď rozhodol, že konanie o žalobe nespadá do jeho právomoci vo

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, odvolala na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý sa zas obrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania.

Súdnemu dvoru sa teda kladie otázka, či sa článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 uplatní na žalobu o zdržanie sa určitých konaní, ku ktorým dochádza v rámci zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorá je založená na údajnom zneužití dominantného postavenia žalovaným v rozpore s právom hospodárskej súťaže.

Posúdenie Súdnym dvorom

V odpovedi na túto otázku Súdny dvor uvádza, že uplatniteľnosť buď článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012, alebo jeho článku 7 bodu 2 závisí najmä od preskúmania súdom, ktorý začal konanie, osobitných podmienok upravených v týchto ustanoveniach. Keď sa teda žalobca dovoľáva niektorého z týchto pravidiel, súdu, ktorý začal konanie, prináleží overiť, či nároky žalobcu majú bez ohľadu na ich kvalifikáciu podľa vnútroštátneho práva povahu zmluvnej veci, alebo naopak, povahu nároku z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle tohto nariadenia. Konkrétne na účely zaradenia žaloby týkajúcej sa zmluvných strán pod „zmluvné veci“ alebo do oblasti „nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“ v zmysle nariadenia č. 1215/2012 musí súd, ktorý začal konanie, preskúmať, či záväzok, na ktorom je návrh založený, je „zmluvnej“ alebo „mimozmluvnej“ povahy.

Žaloba teda spadá do oblasti zmluvných vecí v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012, ak sa výklad zmluvy medzi žalovaným a žalobcom javí ako nevyhnutný na preukázanie, že je správanie v súlade s právom, alebo naopak na preukázanie protiprávneho charakteru vytýkaného správania žalovaného žalobcom. Keď sa však žalobca vo svojej žalobe odvoláva na pravidlá mimozmluvnej zodpovednosti, t. j. porušenie povinnosti uloženej zákonom, a nezdá sa, že by bolo nevyhnutné preskúmať obsah zmluvy uzavretej so žalovaným na účely posúdenia, či je charakter vytýkaného správania tohto žalovaného v súlade s právom alebo protiprávny, dôvod žaloby teda spadá do oblasti nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012.

V prejednávanej veci sa Wikingerhof vo svojej žalobe odvoláva na porušenie nemeckého práva hospodárskej súťaže, ktoré stanovuje všeobecný zákaz dopustiť sa zneužitia dominantného postavenia bez ohľadu na akúkoľvek zmluvu alebo iný dobrovoľný záväzok. Ústrednou otázkou v spore vo veci samej je teda to, či sa Booking.com dopustila zneužitia dominantného postavenia v zmysle uvedeného práva hospodárskej súťaže. Na určenie toho, či praktiky vytýkané spoločnosti Booking.com sú v súlade s právom alebo sú protiprávne, nie je nevyhnutné podať výklad zmluvy uzavretej medzi zmluvnými stranami vo veci samej, pričom takýto výklad je nanajvýš nevyhnutný na preukázanie existencie uvedených praktík.

Súdny dvor teda rozhodol, že s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, a keďže sa žaloba spoločnosti Wikingerhof zakladá na zákonnej povinnosti nedopustiť sa akéhokoľvek zneužitia dominantného postavenia, spadá do oblasti nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499